

- c) Państwowy Instytut Pedagogiki Specjalnej w Warszawie,
- d) Państwowy Instytut Wychowania Fizycznego w Warszawie,
- e) do końca roku szkolnego 1929/30 klasę seminarjalną Wyższego Liceum Uczelni im. Dąbrowski w Poznaniu,
- f) zakłady, które Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego osobnym zarządzeniem uzna za równorzędne.

Do art. 18.

§ 8. Przewidziany w art. 18 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o kwalifikacjach zawodowych nauczycieli szkół powszechnych osobny egzamin dla nauczycieli czynnych w szkołach powszechnych w dniu 1 kwietnia 1928 r., a nie posiadających kwalifikacji do nauczania w publicznych szkołach powszechnych w myśl postanowień art. 16 wymienionego rozporządzenia, odbywać się będzie:

- a) w województwach: białostockim, kieleckim, lubelskim, łódzkim, nowogródzkim, poleskim, pomorskim, poznańskim, warszawskim, wileńskim, wołyńskim i w m. st. Warszawie, o ile kandydat został zamianowany przed dniem 1 października 1926 r. i pracuje bez przerwy co najmniej od tej daty w szkołach powszechnych, według dotychczas obowiązującego regulaminu egzaminów dla czynnych a niewykwalifikowanych nauczycieli szkół powszechnych, w innych wypadkach zaś według postanowień regulaminu seminarjalnego egzaminu dojrzałości, o ile odnośni nauczyciele nie uzyskali już zezwolenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego na zdawanie egzaminu dla czynnych a niewykwalifikowanych nauczycieli szkół powszechnych;
- b) w województwach: krakowskim, lwowskim, stanisławowskim i tarnopolskim według postanowień regulaminu seminarjalnego egzaminu dojrzałości.

Nauczyciele, którzy zdadzą wymieniony w punkcie a) egzamin dla czynnych a niewykwalifikowanych nauczycieli szkół powszechnych, otrzymują dyplom na nauczyciela szkół powszechnych.

Świadectwa, wydane na podstawie wymienionego regulaminu egzaminów dla czynnych, a niewykwalifikowanych nauczycieli szkół powszechnych, są równoznaczne z dyplomami na nauczyciela szkół powszechnych w rozumieniu art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o kwalifikacjach zawodowych nauczycieli szkół powszechnych.

Do art. 20.

§ 9. Za dowód zdania ulgowego egzaminu uzupełniającego dla uzyskania kwalifikacji zawodowych do nauczania w języku białoruskim, ruskim (ukraińskim) lub litewskim uważa się świadectwa, uprawniające do

nauczania w tym języku, wydawane na mocy ukończenia i zdania egzaminu z wynikiem co najmniej dostatecznym na państwowych kursach dokształcających lub na państwowych kursach wakacyjnych dla nauczycieli szkół powszechnych, lub świadectwa zdania egzaminu, który Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego osobnym zarządzeniem uzna za wystarczający do tego celu.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem pierwszym następnego miesiąca po jego ogłoszeniu.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:

Świtalski

882.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 1 grudnia 1928 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu, Skarbu i Rolnictwa o przemiale pszenicy i żyta.

Na podstawie art. 1 punkt a) i art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31 sierpnia 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 527) zarządza się co następuje:

§ 1. Zakazuje się przemiału pszenicy na mąkę gatunków wyższych (jaśniejszą) aniżeli 65-procentowego przemiału.

§ 2. Zakazuje się przemiału żyta na mąkę gatunku wyższego (jaśniejszą) aniżeli jednolity typ każdorazowo oznaczony przez Ministra Spraw Wewnętrznych.

Typ ten będzie ustalany na podstawie 70-procentowego wyciągu z ziarna o przeciętnej wadze 70 kg. na hektolitr.

Wzory tego typu znajdować się będą w urzędach powiatowej władzy administracji ogólnej.

O każdorazowo ustalonym typie Minister Spraw Wewnętrznych ogłosi w Monitorze Polskim.

Przemiał żyta na mąkę o gatunkach niższych (ciemniejszą) od ustalonego typu nie podlega ograniczeniom.

§ 3. Zakazuje się używania w zakładach przemysłowych do przerobu i wszelkiego rodzaju wypieku mąki pszennej i żytniej nieodpowiadającej normom przewidzianym w §§ 1 i 2 niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Dla umożliwienia kontroli nad przestrzeganiem postanowień niniejszego rozporządzenia powiatowe władze administracji ogólnej uprawnione są do:

- a) żądania potrzebnych wyjaśnień ewentualnie na podstawie ksiąg i dokumentów handlowych od osób i zakładów zajmujących się przemiałem w celach przemysłowych pszenicy i żyta, handlujących mąką pszenną i żytnią, przetwarzających w celach przemysłowych mąkę pszenną i żytnią na pieczywo i artykuły spożywcze oraz posiadających na składach mąkę pszenną i żytnią i inne artykuły spożywcze wyrabiane z mąki pszennej i żytniej;
- b) wstępu do lokalów przemysłowych, handlowych składów i zakładów w punkcie a) wymienionych.

§ 5. Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia karani będą na podstawie art. 4 i 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 527).

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 grudnia 1928 r.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 10 października 1928 r. o przemiale pszenicy i żyta (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 769).

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*